Умјетност без граница -Ликовна колонија

У школи свакодневно причамо о надареној дјеци са изузетним способностима у одређеним вјештинама,међутим мало им пружамо прилика да ту надареност подигну на виши ниво сходно њиховим потребама и могућностима.

ПЕДАГОШКА УВЈЕРЕЊА

Упркос напретку кроз које је друштво прошло током задњих 40 година чини ми се да је школство претрпјело намање промјена.Неовисно о иновацијама и покушајима да се школска пракса промијени,поједини аспекти остају исти.Свако дијете жели да је важно, зато омогућимо му то кроз vannastavne активности. Својим стеченим знањем,љубављу према позиву и ангажованошћу на разним активностима желим потакнути креативност и креативно истраживање код ученика,а уједно проширити своје спознаје о ученичким могућностима,мајући у виду да је креативност основна потреба човјека у његовом духовном задовољству.Иако живимо у времену визуелних комуникација и медија јасно је да је свијест о ликовној култури на ниској грани,један час седмично нам говори о томе.У земљама ЕУ број часова седмично се креће од два до четири.Како можемо очекивати да ће дјеца визуални језик савладати за један час,а за учење страног језика потребно им је 3 часа.Постоји много начина да се интегрира ликовна култура кроз све предмете. Много је тема из ликовне културе повезано са математиком (линије,облици, равнотежа, симетрија, односи величина,мјерење,линеарна
перспектива...). Умјетност, као илустрација, може привући ученике читању и помоћи при памћењу информација.Ликовни рад може каткад послужити као начин процјене разумијевања прочитаног, јер ученици на темељу књижевног предлошка стварају у машти визуалне слике које трансферирају у илустрацију. Ликовни језик је такођер битан и у

дигиталном свијету како бисмо визуално предочили идеје на рачунару, а и обрнуто.Употреба рачунара у настави ликовне умјетности може имати позитиван утјецај на развој ликовне креативности. Све су велике културе људи користиле умјетност па хисторичари кроз умјетност долазе до кључних информација о прошлости људског рода.
-Не мислим да ћу сам кроз ликовне радионице и vannastavne активности промијенити стање,али свака од њих је прилика да се дјеца и родитељи укључе како би се ствар популаризирала

У школи свакодневно причамо о надареној дјеци са изузетним способностима у одређеним вјештинама,међутим мало им пружамо прилика да ту надареност подигну на виши ниво сходно њиховим потребама и могућностима.Код такве дјеце кроз њихову активност на одређеним пољима јавља се јак осјећај и љубав за рад који желе када одрасту.Важну улогу у томе имају наставници и родитељи .Кроз ликовну секцију откривамо и његујемо склоности за ликовни језик код надарене и мање надарене дјеце.Обогаћујемо њихове креативне ,интелектуалне и психофизичке способности.Употребом различитих материјала који нису предвиђени кроз предмет ликовне културе, те површина за ликовно изражавање.
-Уређење школског простора
-Организовање посјета и учешћа на Кидс фестивалима
-Организовање ликовних колонија (радионица)
организовање ликовних изложби отворених за јавност

ДЕТАЉАН ОПИС:
ПОЛАЗИШТА
Као прво мој дјечачки сан.Још као ученик основне школе кроз vannastavne активности доживио сам неки вид самопоузадања кроз свој рад и први пут сам се осјећао корисним за свој рад.Учешћем на такмичењима (гђе сам лично учествовао), без да шаљем своје ликовне радове преко конкурса (натјечаја)маштао сам да се дружим са дјецом која имају такмичарски дух.Свако дијете када се нађе у таквој прилици осјећа неку нову димензију,постаје важно,јер се све врти око њега.Права смисао vannastavnih активности и јесте да сва дјеца имају прилику да учествују у индивидуалном и групном раду уз то се ослобађају уобичаејних начина рада у клупама. Уочио сам да ове младе генерације све мање маштају,стално траже да их неко анимира,зато је потребно да се дјеца у раној фази потичу.Ђеца у том периоду изражавају властиту личност,односно, особине или црте личности.Ликовна култура је једини предмет у коме сви ученици раде на истој теми а долазе до другачијих рјешења.Као наставник ликовне културе настојао сам да превазиђем устаљени клише о ликовној култури, да оживим машту сваког дјетета и да му „усадим“ самопоуздање у његов рад.Свако истраживање је својеврсни подухват који у одређеној мјери може да води ка неуспјеху,што значи да нисмо свјесни одређене комплексности средине у којој живимо и радимо.Родитељи свјесно занемарују значај ликовне културе већ дуже вријеме.Постављањем бројних и разноврсних питања родитељима и дјеци прикупљам податке на релацији наставник-ученик и обратно.Са

прикупљеним подацима ствара се јасна слика шта недостаје у пракси.Постојале су и сличне замисли које су изведене или су у повоју,међутим, са члановима ликовне секције се упуштамо у нови изазов и начин презентовања ликовне културе у средини у којој живимо.Умјетност у планеру (сликање и цртање у природи),је нови вид схватања ликовне културе јер у процесу стицања знања наставник се на сагледава као демонстратор.

ЦИЉ И ЖЕЉЕНИ ИСХОДИ

-Развијање љубави за тимски рад и колегијалност са другом д□јецом.

-Осјећаја задовољства због властитог успјеха несебичне помоћи другима.

-Освјештавање запуштености о значају и вриједностима културне баштине БиХ.

-Допринос у унапређењу заједништва,мултикултуралности

ДЕТАЉАН ОПИС РЕАЛИЗАЦИЈЕ

Својим стеченим знањем,љубављу према позиву и ангажованошћу на разним активностима желим потакнути креативност и креативно истраживање код ученика, а уједно проширити своје спознаје о ученичким могућностима.Имајући у виду да је креативност основна потреба човјеку у његовом духовном задовољству.Иако живимо у времену визуелних комуникација и медија јасно је да свијест о ликовној култури на ниској грани,један час седмично нам говори о томе.У земљама ЕУ број часова седмично се креће од два до четири.Како можемо очекивати да ће д□јеца визуални језик савладати за један час,а за учење страног језика потребно им је 3 часа.Не мислим да ћу сам кроз ликовне радионице и vannastavnim активностима промијенити стање,али свака од њих је прилика да се д□јеца и родитељи укључе како би се ствар популаризирала.

-Идеја за ликовном колонијом потекла је кроз истраживања средине у којој живимо,а уједно да Кисељак вратимо на изворне коријене националне , културне и хисторијске чињенице које су једним дијелом већ пале у заборав.Ангажирањем већег броја д□јеце и наставника у осмишљавању начина за индивидуалним потицајем креативног мишљења,развијању истраживачке радозналости код д□јеце долазимо на идеју да истражимо средину у којој живимо.У нашој близини налази се један локалитет који има недовољно истражене хисторијске чињенице.Мјесто које нас је потакнуло на истраживање зове се Милодраж.Милодраж има доста хисторијских чињеница за које нисмо знали јер се мало причало .Упркос занимљивим информацијама везаним за боравак босанских владара није у потпуности јасно шта је тачно подразумијевао Милодраж у средњем вијеку. Нису вршена археолошка истраживања а с обзиром и да изостају видљиви материјални остаци, претпоставља се да је Милодраж био повремена љетна резиденција босанских владара. Њена фортификациона структура није била од камена, прије од дрвета и покретних шатора и отуда нема очуваних трагова. Први пут Милодраж се спомиње 18. августа 1421. као мјесто издавања повеље босанског краља Твртка ИИ Твртковића којом Дубровчанима потврђује повеље својих претходника (писано на Милодражи).За подручје Милодража вежу се двије краљевске свадбе. Ту је у љето 1428. склопљен брак између босанског краља Твртка ИИ Твртковића и Доротеје Горјанске, угарске принцезе, рођакиње угарског владара Сигисмунда Луксембуршког. У прољеће 1446. у Милодражу је обављено вјенчање између

краља Стјепана Томаша и Катарине, кћерке војводе Стјепана Вукчића Косаче. Фојничка Ахднама издата је у Милодражу 1463. Ту се десио
сусрет босанског фрањевца Анђела Звиздовића и султана Мехмеда ИИ Освајача.
-Након што смо прикупили довољно информација долазимо на идеју да направимо ликовну радионицу(колонију) на којој ћемо окупити већи број дјеце из разних средина нашег окружења па и шире.Пошто је ликовно стваралаштво спонтани пут,у коме у почетку не знамо куда нас води,пун је неочекиваног и непредвидивог.Тако наша идеја о ликовној колонији за ученике основних школа имала је свој спонтани пут,који смо сматрали као нужну потребу за слободно истраживање свијета око себе.У нашој пракси трајно је
присутан недостатак завичајних тема које се односе на богатство хисторије и културе.

Циљ за организацијом ове активности ја да прикажемо широј јавности дјечије ликовно стваралаштво кроз теме о“ Суживоту и богатству различитости“.Хтијење и воља за ликовном колонијом засновано је на двострукој вољи,вољи дјеце и локалног удружења омладине“Фатих“ из Милодража.Да би смо свој зацртани пут трасирали потребна су нам и материјална средства за реализацију идеје.Материјална сртедства смо тражили кроз апликацију нашег пројекта преко Министарства образовања,институција које се баве културом,начелнику Општине ,приватним подузетницима и другим.У самом почетку нисмо имали добру подршку.Највећа подршка била је од стране удружења омладине „Фатих“ и Начелника Општине Киселјак у складу са расподјелом средстава за културу. Слањем позива на школе за учешће није показало добре резултате.Директори школа су подржавали и хвалили ову активност, али за немогућност учешћа су наводили недостатак финансијских средстава за превоз.У координацији са предметним наставницима и учитељима из других школа изнашли смо нека рјешења тако да је нашу ликовну колонију(радионицу) пристигло више од двије стотине дјеце из разних средина нашег окружења, Киселјака, Билаловца, Забрђа ,Фојнице,Бусоваче, Зенице, Сарајева, Високог и појединаца из других крајева који су узели учешће.Учешћем оволиког броја дјеце довољно нам говори о оправданости и осмишљености пројекта који ће потицати ликовна
стваралаштва код младих.
-Први сусрет сликања ,цртања на отвореном изазвало је велико задовољство код ученика.Сусрет са дневном природном свјетлошћу потицао их је на машту и раздраганост боја и облика у ликовној композицији.Све досадашње непознанице око сликања и цртања у учионици су нестале.Самопоуздање код дјеце је расло из трена у
трен,сама помисао да су учесници овог пројекта даје им крила за стваралачким радом.На ликовној колонији(радионици)поштовала се индивидуалност,јер сваки цртеж је одраз дјечијих потреба, жеља,очекивања и начина њиховог комуницирања са средином у којој се налазе.Посебно ме радује што је нестало прецртавања са мобитела,угледања на колеге итд.Посебно ме импонирало то што су сва дјеца иста а цртежи су им другачији.Истраживањем кроз цртеж на задату тему долазе до сличности,а и различитости које имају заједничко мјесто на формату папира.Сад се код њих ствара јаснија слика о

мултикултуралности и суживоту на простору БиХ.Стваралачки дио је у потпуности задовољио сва моја очекивања.
-Најтежи дио овог пројекта јесте одабир најуспјелијих ликовних остварења.Код ликовних педагога субјективност је неизбјежна,свако жели свога ученика да фаворизира,мада ствари треба да посматрамо објективније.Уласком у детаљну анализу дјечијег ликовног рада је тешко али треба водити рачуна о неким сегментима приликом оцјењивања а то је идеја,оствареност идеје,начин реализације идеје,кориштење ликовних медија....Не можемо прихватити дјечији рад као истинско умјетничко дјело јер нуди читав арсенал скривених мишљења.Сви ученици учесници ово треба да сматрају као личну награду јер су имали могућност да своје идеје и мисли изнесу на папир као прави сликари(умјетници).
-Изложба свих учесника ове ликовне радионице била је на отвореном,могли су да сагледају све радове које су радиле њихови вршњаци.Циљ изложбе је да се увиди реализација дате теме.Она треба да укаже на специфичности ликовног израза и различитости кроз један ликовни садржај(тему),да се упозна шира јавност и родитељи о стварању имагинарног свијета у дјечијим цртежима

ЕФЕКТИ; ПОСТИГНУТИ РЕЗУЛТАТИ
-Укључивање већег броја дјеце и пасивних посматрача родитеља.,
- Дјеца кроз ликовни рад углавном добивају позитивну потврду о властитом постигнућу, ријетко негативну критику квалитете рада па стога уживају у могућностима даљњих постигнућа у ликовном раду и креативности. Ученици тако добивају на самопоуздању, а посебно они с тешкоћама у другим подручјима рада. Самопоузданија дјеца ће на тај начин мотивираније и спремније учити и учествовати у друштвеном животу.
Додатни коментари и сугестије другим наставницима; Сваки труд се исплати,вриједи покушати у својој средини овако нешто примјенити

Collections

НИН 2018